

Sensizlik

– ayse-urun · 14 Mayıs 2011

Hiç bir insanı unutmak, bir insandan vazgeçmek, Bir insanı hayatından sonsuza kadar çıkartmak zorunda kaldın mı..?

Hani ölmüş gibi, hani uzatsan da elini tutamayacağını bilmek gibi...

Her an kapından içeri gülümseyerek gireceğini bekleyip ama aslında,hiç gelmeyeceğini bilmen gibi...

Ne zor şey değil mi ölmediğini bilmek, Ama ölmüş gibi ulaşılmaz olması artık o insanın sana...

Ne kadar katlanılmaz bir gerçek değil mi, sen hala bu kadar sevgili iken...?

Özlemek, bu kadar özlemek, etini kemiğini yakarcasına özlemek..

Çok kötü değil mi?

Bu kadar özleyip onu görememek, ona dokunamamak onu işitememek...

Artık sonunun "di" li hali değil mi?

Biliyorsun değil mi? Ne kadar umutsuz bir

arayıştır o, Kalabalık caddelerde

geçen binlerce yüze bakmak...

Belki bir kez daha görebilmek için o yüzü..

Belki biraz önce geçti bu kaldırımdan diye düşünmek.

Belki şu an arkamda yürüyen insanların içinde bir yerde demek.

Belki şu an üzerimdedir gözleri diye paranoyalar yaşamak ne zordur

Değil mi?

Ne kadar eritir insanı fark etmeden.

Sen de biliyorsun değil mi bunları?

Bir sinema koltuğunda sende iki kişi gibi oturdun mu hiç?

Hiç iki kişi gibi zevk aldın mı bir konserden yalnız başına.

Güzel bir cafe,keşfettiğinde,

Güzel bir film seyrettiğinde,

Güzel bir şarkı dinlediğinde, güzellikleri oranında eksik kaldıklarını

hissettin mi?

Paylaşamadığın için onunla